

Sygn. akt V Pa 29/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 czerwca 2013 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Anna Miniecka
Protokolant:	st. sekr. sądowy Beata Kałużna

po rozpoznaniu w dniu 27 czerwca 2013 r. w Kaliszu

apelacji pozwanego(...)z siedzibą w W.

od wyroku Sądu Rejonowego w Kaliszu IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 15 kwietnia 2013 r. sygn. akt IV P-upr 46/13

w sprawie z powództwa **M. W.**

przeciwko (...) z **siedzibą w W.**

o zapłatę

1. **Oddala apelację.**

2. **Zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 225,00 (dwieście dwadzieścia pięć) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego za instancję odwoławczą.**

UZASADNIENIE

Powódka M. W.wniosła pozew przeciwko (...)S.A. w W.o zapłatę rekompensaty za rozwiązanie stosunku pracy przed zakończeniem przysługującego okresu wypowiedzenia. Pozwany (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W.wniósł o oddalenie powództwa.

Sąd Rejonowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Kaliszu wyrokiem z dnia 15 kwietnia 2013 r. zasądził od pozwanego, (...)Spółki Akcyjnej z siedzibą w W., na rzecz powódki kwotę 4 398 zł, tytułem rekompensaty za rozwiązanie stosunku pracy przed zakończeniem przysługującego okresu wypowiedzenia, z ustawowymi odsetkami od dnia 19 lutego 2013 r. do dnia zapłaty, oddalił powództwo w pozostałym zakresie i orzekł o kosztach procesu oraz rygorze natychmiastowej wykonalności.

Sąd ten ustalił, iż powódka M. W.była zatrudniona w firmie (...)S.A. w W.od 10.09.1987 r. do 31.07.2012 r., ostatnio na stanowisku specjalisty SZK w jednostce organizacyjnej w K.i przystąpiła do programu dobrowolnych odejść, składając wniosek w dniu 30.03.2012 r. Powódka zaproponowała datę rozwiązania stosunku pracy na dzień 31.12.2012 r. Dyrektor Centrum Zarządzania Kadrami wyraził zgodę na odejście powódki z pracy w dniu 31.07.2012 r.

W dniu 10.05.2012 r. wpłynęło do K.porozumienie o rozwiązaniu stosunku pracy z dnia 08.05.2012 r. zawarte w K.(1), celem podpisania go przez powódkę. Powódka złożyła swój podpis nie wcześniej niż po dniu 10.05.2012 r. W porozumieniu strony uzgodniły termin rozwiązania stosunku pracy na dzień 31.07.2012. Pozwany w punkcie 2 porozumienia zobowiązał się do wypłacenia dobrowolnego odszkodowania, odprawy i rekompensaty za rozwiązanie stosunku pracy. Określono też urlop wypoczynkowy należny powódce i termin jego wykorzystania. W dniu 31.07.2012 r. wystawiono powódce świadectwo pracy. Powódka zarabiała średnio 4 661,70 zł. Powódka domagała się kwoty 4 398 złotych z tytułu rekompensaty za rozwiązanie stosunku pracy przed zakończeniem przysługującego okresu wypowiedzenia. Pozwany nie kwestionował wysokości dochodzonego przez powódkę świadczenia.

Stan faktyczny w ocenie Sądu I instancji jest bezsporny. Tak samo jak trzymiesięczny okres wypowiedzenia należny powódce. Uznał, iż sporna jest interpretacja postanowień Regulaminu programu dobrowolnych odejść z (...) S.A. w 2012 r., a w szczególności zapis dotyczący liczenia okresu wypowiedzenia, daty rozwiązania stosunku pracy (paragraf 4 punkt 8 i 9 regulaminu) i związane z tym prawo do rekompensaty wymienionej w paragrafie 4 punkt 12 regulaminu.

Powódka uważa, że skoro podpisała porozumienie w maju 2012 r., to okres wypowiedzenia zakończył się 31.08.2012 r.. W związku z tym, że rozwiązano umowę o pracę w dniu 31.07.2012 r., należy się jej rekompensata za rozwiązanie stosunku pracy przed zakończeniem przysługującego okresu wypowiedzenia w wysokości 1-miesięcznego wynagrodzenia. Pozwana (...) S.A. uważa natomiast, że termin wypowiedzenia należy liczyć od dnia decyzji Dyrektora Centrum Zarządzania Kadrami tj. od dnia 23.04.2012 r.

Sąd Rejonowy podzielił stanowisko powódki zauważając, że mamy do czynienia z porozumieniem stron dotyczącym rozwiązania stosunku pracy. Aby porozumienie było skuteczne konieczne jest złożenie zgodnego oświadczenia woli przez obie strony stosunku prawnego. Takie zgodne oświadczenie zostało ostatecznie złożone przez powódkę w maju 2012 roku. Podpis złożony przez powódkę jest na tyle istotny, że gdyby go nie złożyła nie weszłoby w życie porozumienie o rozwiązaniu stosunku pracy i powódka nadal byłaby pracownikiem pozwanego. Tak więc decyzji Dyrektora nie można przypisać całej sprawczej mocy. Sąd zaakceptował stanowisko powódki, albowiem uznał, że trzeba mieć na względzie, że mamy do czynienia z porozumieniem stron, a nie wypowiedzeniem, gdzie liczy się tylko data i oświadczenie jednej strony stosunku prawnego. W niniejszej sprawie do porozumienia doszło z chwilą złożenia obu podpisów stron czynności prawnej (stosunku prawnego). Ostatnia podpis składała powódka. Złożenie tego podpisu należy traktować jako chwilę złożenia oświadczenia woli (art. 61 par.1 kodeksu cywilnego). Powódka dopiero z chwilą złożenia podpisu była świadoma tego, jak zakończyły się negocjacje w sprawie jej dobrowolnego odejścia z pracy co do daty ustania stosunku pracy, bo składając wniosek o rozwiązanie z nią stosunku pracy proponowała termin 31.12.2012 r. Kierownik jednostki zatrudniającej na ten termin przystał. Termin ten został zakwestionowany przez Dyrektora Centrum Zarządzania Kadrami, który sam określił termin rozwiązania stosunku pracy na dzień 31.07.2012 r. Pracodawca przygotował porozumienie w przedmiocie rozwiązania stosunku pracy w dniu 08.05.2012 r. i po dniu 10.05.2012 r. dostarczył powódce celem podpisania. Podpisując porozumienie w maju powódka uzyskiwała prawo do terminu rozwiązania stosunku pracy z chwilą upływu trzymiesięcznego okresu, a więc z końcem sierpnia 2012 r. Skrócenie tego terminu powodowało powstanie po stronie pracodawcy zobowiązania do zapłaty powódce rekompensaty za rozwiązanie stosunku pracy przed zakończeniem przysługującego okresu wypowiedzenia. Pracodawca przewidział taką sytuację z jaką mamy do czynienia w niniejszej sprawie. W porozumieniu zastrzeżona została też wypłata takiego świadczenia.

Mając powyższe na uwadze Sad I instancji uwzględnił żądanie powódki przyznając odsetki od dnia doręczenia pozwanemu odpisu pozwu – zgodnie z uchwałą Sądu Najwyższego z 06.03.2003 r., III PZP 3/03, albowiem wcześniej powódka nie wzywała pozwanego do dobrowolnego spełnienia świadczenia.

Apelację od wyroku Sądu Rejonowego wniosła strona pozwana, zaskarżając wyrok w całości. Na podstawie art. 368 § 1 k.p.c. zaskarżonemu wyrokowi zarzuciła:

1. naruszenie przepisów prawa materialnego tj. art. 30 § 1 pkt. 1 k.p., poprzez jego błędną wykładnię polegającą na przyjęciu, iż w niniejszej sprawie nie było po stronie powódki i pozwanego zgodnych oświadczeń stron co do

rozwiązania umowy o pracę za porozumieniem stron, podczas gdy zgromadzony w sprawie materiał dowodowy jednoznacznie przesądza o takim zgodnym rozwiązaniu stosunku pracy;

2. sprzeczność istotnych ustaleń Sądu z treścią zebranego w sprawie materiału poprzez przyjęcie, iż mimo że strona powodowa podpisała porozumienie stron, czym konfirmowała swoją zgodę na tryb i datę rozwiązania stosunku pracy na dzień 31 lipca 2012 r., to fakt że porozumienie podpisała w dniu 10 maja 2012 r. oznaczał, że okres wypowiedzenia należało liczyć od tej daty;

3. naruszenie przepisów postępowania tj. art. 328 § 2 k.p.c. i art. 233 § 1 k.p.c. poprzez uznanie, iż postanowienia regulaminu programu dobrowolnych odejść w (...) S.A. są niejednoznaczne i wobec tego dokonanie dowolnej, sprzecznej z literalnym brzmieniem oraz znaczeniem wykładni tych zapisów oraz poprzez uznanie, iż mimo podpisania porozumienia o określonej treści, powódka nie była treścią tegoż porozumienia związana;

4. naruszenie przepisów postępowania tj. art. 321 § 1 k.p.c. poprzez orzeczenie ponad żądanie.

Wskazując na powyższe na podstawie art. 386 k.p.c. wносиła o:

1. zmianę zaskarżonego wyroku poprzez oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda na rzecz strony pozwanej kosztów postępowania z uwzględnieniem kosztów postępowania odwoławczego

ewentualnie

2. uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpatrzenia – przy uwzględnieniu kosztów postępowania odwoławczego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja nie jest uzasadniona albowiem podniesione w niej zarzuty nie zasługują na uwzględnienie. Sąd Rejonowy prawidłowo przyjął w sprawie, iż termin wypowiedzenia umowy o pracę biegnie dla powódki dopiero od daty podpisania przez nią porozumienia o rozwiązaniu stosunku pracy w ramach dobrowolnych odejść. Do jego zawarcia doszło dopiero z chwilą złożenia podpisu przez powódkę, co miało miejsce w maju 2012 r. Dopiero wówczas powódka, jak to prawidłowo przyjął Sąd I instancji, wyraziła zgodę na rozwiązanie z nią umowy o pracę z zaakceptowaną przez pracodawcę datą rozwiązania umowy o pracę na dzień 31 lipca 2012 r. W takiej sytuacji trzymiesięczny termin wypowiedzenia powódce umowy o pracę należy liczyć dopiero od wyrażenia zgody przez powódkę na rozwiązanie z nią umowy o pracę, z podaną przez pracodawcę datą. Wobec tego okres biegnącego wypowiedzenia liczyć należy poczynając od miesiąca czerwca 2012 r. ze skutkiem na dzień 31 sierpnia 2012 r. W ocenie sądu odwoławczego odróżnić należy termin rozwiązania umowy o pracę z powódką od terminu rozpoczęcia biegu okresu wypowiedzenia umowy o pracę.

W przedmiotowej sprawie termin rozwiązania z powódką umowy o pracę był liczony przez stronę pozwaną od daty podjęcia decyzji przez Dyrektora Centrum Zarządzania Kadrami, co nastąpiło w dniu 23 kwietnia 2012 r., jednakże bez uwzględnienia tego, iż powódka do daty podpisania porozumienia nie została przez stronę pozwaną zawiadomiona o innym terminie rozwiązania umowy o pracę niż zaproponowany przez nią samą.

Z zapisu § 4 pkt. 9 Regulaminu PDO wynika jedynie tyle, że termin rozwiązania z uprawnionym pracownikiem umowy o pracę liczony jest od momentu podjęcia decyzji przez Dyrektora CZK i że termin ten nie może być ustalony później niż termin wynikający z okresu wypowiedzenia. Nie wynika z niego jednoznacznie od kiedy należy liczyć początek biegu przysługującego pracownikowi okresu wypowiedzenia. Wobec tego przyjąć trzeba, że jeżeli strony porozumienie o rozwiązaniu stosunku pracy z dniem 31 lipca 2012 r. zawarły w maju 2012 r. i zgodnie z zapisem § 4 pkt. 8 Regulaminu, należało przy tym uwzględnić przysługujący powódce trzymiesięczny okres wypowiedzenia umowy o pracę i dopiero wówczas powódka dowiedziała się o decyzji pracodawcy, to okres wypowiedzenia rozpoczął on swój bieg od poczynając od miesiąca czerwca i upływał w dniu 31 sierpnia 2012 r.

W tym stanie rzeczy Sąd Rejonowy słusznie uwzględnił żądanie powódki.

Co do podniesionego w apelacji zarzutu naruszenia art. 321 § 1 k.p.c., to zauważyć trzeba, iż w myśl przepisu art. 126 § 3 k.p.c. wartość przedmiotu sporu lub zaskarżenia podaje się w złotych, zaokrąglając w górę do pełnego złotego. Jeżeli przedmiotem sprawy jest oznaczona kwota pieniężna, to w takiej sytuacji stanowi ona wartość przedmiotu sporu. Skoro sąd I instancji zasądził na rzecz powódki kwotę zaokrąglając ją w górę do pełnego złotego, to zapewne tym się kierował uwzględniając żądanie powódki w pełnej kwocie.

W myśl art. 505¹² § 1 k.p.c. sąd drugiej instancji oddala apelację również wtedy, gdy mimo naruszenia prawa materialnego lub przepisów postępowania, albo błędnego uzasadnienia, zaskarżony wyrok odpowiada prawu. W niniejszej sprawie stwierdzić trzeba, że przedmiotowy wyrok odpowiada prawu. Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji. Podstawę prawną wyroku stanowiły:

- w zakresie prawa materialnego przepisy art. 30 §1 pkt. 1k.p., art. 36 §1 k.p. oraz § 4 pkt. 8, 9 i 12 Regulaminu PDO;
- w zakresie prawa procesowego art. 385 k.p.c., który pozwala sądowi oddalić apelację jeżeli jest ona bezzasadna i art. 505¹⁰ k.p.c., który nakazuje sądowi rozpoznać apelację w składzie jednego sędziego.

O kosztach zastępstwa procesowego za instancję odwoławczą orzeczono na podstawie przepisów rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r., w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163 poz.1348 ze zm.).